

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/401/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613207279
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2613207279.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a členiek senátu JUDr. Evy Barcajovej a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, zastúpený advokátom JUDr. Vladimírom Kánom, so sídlom Námestie M. Benku 9-C1, Bratislava, proti žalovanej: B. P., bytom X. X, XXX XX X. t. č. na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou: B. S., zamestnankyňa Okresného súdu Senica, o zaplatenie 50,50 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 4C/125/2014-31 zo dňa 26. augusta 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti potvrdzuje.

Odvolací súd žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním rozhodol o zrušení vydaného platobného rozkazu, zamietol žalobu žalobcu a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ustanovení § 760, § 101, § 108 Občianskeho zákonníka, § 11 ods. 1 písm. d), § 12 ods. 4, 5, § 14 ods. 2 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaná sa dňa 15.06.2011 na linke MHD č. 65 v Bratislave nevedela preukázať platným cestovným lístkom na výzvu kontrolného orgánu. Bola jej uložená povinnosť uhradiť cestovné v sume 0,50 eura a postih v sume 50 eur. Žalovaná uvedenú úhradu nezaplatila ani na základe výzvy. Opatrovníčka žalovanej vzniesla námietku premlčania, ktorou bol súd povinný sa zaoberať. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva z prepravy (nárok dopravcu na cestovné a na prirážku), ktoré právo sa premlčí v jednoročnej premlčacej dobe podľa § 108 Občianskeho zákonníka. Táto premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz podaním návrhu na súd. V danom prípade bolo toto právo možné uplatniť prvý raz 15.06.2011 a jednoročná premlčacia doba uplynula 15.06.2012, pričom žalobca predmetný nárok uplatnil na súde dňa 19.07.2013. Súd prvého stupňa preto s prihliadnutím na námietku premlčania žalobu zamietol. O trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom texte „O.s.p.“) a žalovanej, ktorá mala plný úspech vo veci, nepriznal náhradu trov konania, keďže ju nežiadala.

Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa predmetnú vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.). Poukázal na to, že okrem cestovného je povinný cestujúci, ktorý sa nevie preukázať platným cestovným lístkom, uhradiť v zmysle § 14 ods. 2 zákona o cestnej doprave úhradu vo výške 100-násobku základného cestovného, t.j. v danom prípade 50 eur. Táto povinnosť zaplatiť úhradu žalobcovi vznikla

žalovanému v zmysle § 9 písm. b) v spojení s § 11 ods. 1 písm. d), § 14 ods. 2 zákona o cestnej doprave a táto úhrada za nepreukázanie sa cestovným lístkom nepatrí medzi práva z prepravy v zmysle § 760 Občianskeho zákonníka. Premlčaciu dobu bolo potrebné posúdiť podľa § 101 Občianskeho zákonníka, v danom prípade potom pohľadávka vo výške 50 eur nebola v čase podania žaloby premlčaná. Žalobca poukázal na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Bratislave, ktorý tieto skutočnosti plne akceptuje. Žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила, samostatný odvolací návrh nepodala.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, podal ho účastník konania (§ 201 O.s.p.), v zákonom stanovenej lehote (§ 204 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, (§ 202 O.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako i konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutej zamietajúcej časti vecne správne, preto ho podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z.).

O odvolaní voči napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejedná sa o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V preskúmvanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poukazuje na nasledovné skutočnosti:

Žalobca sa svojou žalobou voči žalovanej domáhal úhrady istiny 50,50 eura z dôvodu, že žalovaná sa pri cestovaní na linke MHD nepreukázala platným cestovným lístkom. Žalobca teda má nárok, aby mu žalovaná zaplatila cestovné v sume 0,50 eura a úhradu (postih) 50 eur. napriek skutočnosti, že žalobca žiadal svojím odvolaním, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu, z obsahu odvolania vyplýva, že napáda rozsudok len v zamietajúcej časti, nakoľko výroku o zrušení platobného rozkazu sa odvolacími námietkami nedotýka. Predmetom odvolacieho konania teda bolo preskúmanie postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým zamietol žalobu.

V konaní bolo nesporným že žalovaná cestovala dňa 15.06.2011 MHD v Bratislave, linkou č. 65 bez platného cestovného lístka, pričom jej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi cestovné 0,50 eura a postih 50 eur, t.j. spolu 50,50 eura. Súd prvého stupňa nárok žalobcu zamietol z dôvodu vznesenej námietky premlčania nároku žalobcu v zmysle ustanovenia § 108 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 108 Občianskeho zákonníka práva z prepravy sa premlčujú za jeden rok s výnimkou práv na náhradu škody pri preprave osôb.

Podľa 760 Občianskeho zákonníka zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Prepravou v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba rozumieť vlastné premiestnenie osôb a nákladov dopravnými prostriedkami. Ustanovenie § 760 ustanovuje základné práva a povinnosti účastníkov zmluvy, keď cestujúcemu po uzavretí zmluvy o preprave osôb vzniká právo, aby za určené cestovné použil dopravný prostriedok dopravcu ho tento prepravil na miesto určené riadne a včas. Z tohto ustanovenia vyplývajú povinnosti obojstranným subjektom zmluvy, cestujúcemu povinnosť uhradiť cestovné, keďže doprava sa uskutočňuje za odplatu. Ide pritom o neformálnu zmluvu, ktorá uzatvára v praxi najmä zakúpením cestovného lístka, prípadne vstupom do dopravného prostriedku znehodnotením cestovného lístka pri vstupe.

Je nesporné, že medzi účastníkmi vznikla zmluva o preprave, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej plnenie - premiestnenie dopravným prostriedkom - linkou MHD č. 65, žalovaná si však svoju povinnosť - zaplatiť cestovné nesplnila. Nárok na cestovné v sume 0,50 eura, ktorý si žalobca uplatňuje žalobou vyplýva zo zmluvy o preprave osôb v zmysle citovaného ustanovenia, keď žalovaná ako cestujúci nesplnila svoju povinnosť a neuhradila určené cestovné.

Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave (v platnom znení v čase vykonania prepravy) úhrada pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom [§ 9 písm. b)] je dvadsaťnásobok základného cestovného bez príplatkov a zliav; v mestskej autobusovej doprave ju do stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav určí dopravca v prepravnom poriadku.

Úhrada v zmysle citovaného ustanovenia (postih vo výške 50 eur) pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom vyplýva rovnako ako úhrada za dopravu (cestovné) z jedného zmluvného vzťahu - zo zmluvy o preprave osôb. Jedná sa o práva z prepravy a na tieto práva Občiansky zákonník v ustanovení § 108 Občianskeho zákonníka stanovil premlčaciu lehotu jeden rok. Z uvedeného vyplýva, že ak žalovaná cestovala dňa 15.06.2011, jednoročná premlčacia lehota na uplatnenie práv zo zmluvy o preprave uplynula dňa 15.06.2012 (§ 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalobca svoj nárok uplatnil žalobou doručenou súdu dňa 19.07.2013, námietku premlčania vznesenú opatrovníčkou teda súd prvého stupňa vyhodnotil správne a správne uzavrel, že nárok žalobcu je v celom rozsahu (cestovné aj postih) premlčaný.

Odvolací súd s poukazom na uvedené dôvody rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti aj v závislej časti náhrady trov konania, ako vecne správne s použitím § 219 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalovaná, v dôsledku čoho jej v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, neboli jej preto odvolacím súdom priznané.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.